A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (ötödik tanács)

2010. március 18.*

A C-282/09. P. sz. ügyben,

a **Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE)** (székhelye: Strasbourg [Franciaország], képviselik: P. Greffe és L. Paudrat ügyvédek)

fellebbezőnek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2009. július 17-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: francia.

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Levits tanácselnök, M. Ilešič (előadó) és M. Berger bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,
hivatalvezető: R. Grass,

a főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

1 Fellebbezésében a Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (a továbbiakban: CFCMCEE) az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-405/07. és T-406/07. sz., CFCMCEE kontra OHIM (P@YWEB CARD és PAYWEB CARD) ügyben 2009. május 20-án hozott azon ítéletének (EBHT 2009., II-1441. o., a továbbiakban: megtámadott ítélet) a hatályon kívül helyezését kéri, amelyben az Elsőfokú Bíróság részben elutasította a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsa 2007. július 10-i (R 119/2007–1. sz. ügy) és a 2007. szeptember 12-i (R 120/2007–1. sz. ügy), a „P@YWEB CARD" és „PAYWEB CARD" megjelölések (a továbbiakban: szóban forgó megjelölések) közösségi védjegyként történő lajstromozása iránti kérelmet megtagadó határozatainak (a továbbiakban: vitatott határozatok) hatályon kívül helyezésére irányuló keresetét.

Jogi háttér

2 A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendeletet (HL 1994. L 11., 1 o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) hatályon kívül helyezte a 2009. április 13-án hatályba lépett, a közösségi védjegyről szóló (egységes szerkezetbe foglalt), 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.). Ugyanakkor a tényállás időpontjára figyelemmel az Elsőfokú Bíróság előtt kezdeményezett jogvitára továbbra is a 40/94 rendelet az irányadó.

3 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja ekképp rendelkezik:

„(1) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[…]

b) nem alkalmas a megkülönböztetésre;

c) kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak.”

4 Ugyanezen rendeletnek a határozatok indokolására vonatkozó 73. cikke ekképp rendelkezik:

„A[z OHIM] határozatait indokolni kell. A határozatok csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni."

A jogvita előzményei

5 A CFCMCEE 2004. június 1-jén a szóban forgó megjelölések közösségi védjegyként történő lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be.

6 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) szerinti 9., 36. és 38. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, az egyes osztályok tekintetében a megtámadott ítélet 2. pontjában szereplő árujegyzéknek megfelelően.

7 A 2005. január 18-i és 19-i határozataiban az OHIM elbírálója a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja alapján megtagadta a szóban forgó megjelölések lajstromozását.

8 2005. március 18-án az OHIM kifogásaira válaszul a CFCMCEE észrevételeket terjesztett elő.

9 2006. december 5-én és 7-én az OHIM elbírálója fenntartotta az elutasító határozatok hatályát a lajstromozási kérelemben szereplő áruk és szolgáltatások vonatkozásában.

10 2007. január 16-án a CFCMCEE fellebbezést nyújtott be mindkét határozattal szemben.

11 Az OHIM első fellebbezési tanácsa a vitatott határozatokban kizárólag a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján utasította el ezeket a fellebbezéseket.

12 A CFCMCEE az Elsőfokú Bíróság előtt megtámadta a határozatokat.

A megtámadott ítélet

13 A szóban forgó megjelöléseknek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szempontjából vett jelentését illetően az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 46. pontjában úgy ítélte meg, hogy ezek a megjelölések olyan kifejezésekből állnak, amelyek önállóan is jelentéssel bírnak az angol nyelvet beszélő vagy alapvető angol nyelvtudással rendelkező, átlagos vásárlóközönség számára. Az Elsőfokú Bíróság a fenti ítélet 47. pontjában hozzátette, hogy „a »p@yweb« és »payweb« szóösszetételek, amelyek egy fizetős elektronikus vagy informatikai infrastruktúrát, valamint az ezzel kapcsolatban térítés ellenében nyújtott szolgáltatásokat nevezhetnek meg, nem alkalmasak arra, hogy a bejelentett védjegyek szokatlan vagy önkényes benyomást keltsenek az átlagfogyasztóban."

14 A Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy az OHIM fellebbezési tanácsa joggal ítélhette meg úgy, hogy az angol nyelvet beszélő releváns vásárlóközönség – mind részleteiben, mind összességükben – azonnal úgy érti a szóban forgó megjelöléseket, mint olyan „kártyákat, amelyek lehetővé teszik térítés ellenében az internethez hasonló informatikai vagy elektronikus hírközlési hálózathoz való hozzáférést, vagy az ilyen hálózat közvetítésével végzett kereskedelmi ügyletek keretében teljesített elektronikus fizetést" (a megtámadott ítélet 50. pontja).

15 A szóban forgó megjelölések megkülönböztető képességének értékelése során az Elsőfokú Bíróság legelőször is a megtámadott ítélet 53. pontjában megállapította, hogy „a Nizzai Megállapodás szerinti 9., 36. és 38. osztályba tartozó, szóban forgó áruk és szolgáltatások nagyon eltérőek, és különböző áru- vagy szolgáltatáscsoportokba tartoznak."

16 Az Elsőfokú Bíróság ezt követően a megtámadott ítélet 54. és 55. pontjában megállapította, hogy ha valamely áru- vagy szolgáltatáscsoportra ugyanaz a kizáró ok vonatkozik, elegendő valamennyi érintett árura és szolgáltatásra vonatkozóan átfogó indokolást adni, az OHIM átfogó indokolásra vonatkozó ezen lehetősége azonban nem hiusíthatja meg az EK 253. cikk és a 40/94 rendelet 73. cikkének első mondata szerinti indokolási kötelezettségre irányuló célkitűzést. Ezért az Elsőfokú Bíróság szerint meg kell vizsgálni, hogy ezek az áruk és szolgáltatások „egymással kellően közvetlen és konkrét kapcsolatot mutatnak-e olyannyira, hogy kellőképpen homogén áru- vagy szolgáltatáscsoportot alkotnak ahhoz, hogy az az OHIM számára lehetővé tegye az átfogó indokolást." Végül az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy önmagában az a tény, hogy az érintett áruk és szolgáltatások a Nizzai Megállapodás szerinti ugyanazon osztályba tartoznak, nem elegendő e következményhez, mivel ezek az osztályok gyakran az áruk és a szolgáltatások olyan széles skáláját ölelik fel, amelyek nem szükségszerűen mutatnak egymással ilyen kellően közvetlen és konkrét kapcsolatot.

17 A fenti Megállapodás szerinti 9. osztályba tartozó árukat illetően az Elsőfokú Bíróság azt a következtetést vonta le a megtámadott ítélet 59. pontjában, hogy a memóriakártyák és intelligens mikrokártyák, a mágneskártyák, a személyazonosító memóriakártyák és intelligens mikrokártyák, a fizetésre szolgáló memóriakártyák, az intelligens mikrokártyák, a hitelkártyák vagy betéti kártyák és a televíziós készülékek előre fizető

mechanizmusai „hasonló, vagy akár azonos tulajdonságaik és funkcióik miatt" homogén árucsoportot alkotnak.

18 A megtámadott ítélet 61. és 62. pontjában az Elsőfokú Bíróság a jelen végzés előző pontjában említett valamennyi áru tekintetében elutasította, a mágneses adathordozók tekintetében azonban a fenti ítélet 64. és 65. pontjában elfogadta a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértéséből eredő jogalapot.

19 A Nizzai Megállapodás szerinti 36. osztályba tartozó hitelkártya-szolgáltatásokat és betéti kártya szolgáltatásokat illetően az Elsőfokú Bíróság – e tekintetben helyben hagyva a vitatott határozatokat – úgy ítélte meg, hogy homogének, különösen mivel az internethez, vagy általánosságban valamely informatikai hálózathoz kapcsolódó, fizetésre alkalmas kártya rendelkezésre bocsátásának köszönhetően távollévők között létrejött ügyletekkel kapcsolatosak. Következésképpen elismerte, hogy ezek a szolgáltatások átfogó indokolás tárgyát képezhették, és kimondta, hogy az OHIM fellebbezési tanácsa jogosan ítélte meg úgy, hogy a szóban forgó megjelölések funkciója a szolgáltatások kereskedelmi megjelenítése, és állapította meg ezen megjelöléseknek ez utóbbiakhoz képesti megkülönböztető képességének hiányát (a megtámadott ítélet 75–78. pontja).

20 Az Elsőfokú Bíróság ezt követően a megtámadott ítélet 80. pontjában megállapította, hogy a fenti 36. osztályba tartozó többi szolgáltatás között van „bizonyos rokon vonás", mivel ugyanaz a tárgyuk: a biztosítási ágazatban, valamint az ingatlanpiaci, banki, pénzügyi és informatikai ágazatban kereskedelmi ügyletek teljesítése, beleértve – az adott esetben elektronikus úton – kártyával történő fizetést is. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság elfogadta, hogy [a fellebbezési tanács] tekinthette ezeket úgy, hogy az átfogó indokolás céljából homogén szolgáltatáscsoportba tartoznak.

21 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 81. pontjában ezt követően úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó megjelöléseknek nincsen megkülönböztető képessége a fenti szolgáltatásokhoz képest, mivel „az ingatlanpiaci, biztosítási, banki, pénzügyi és

informatikai ágazatba tartozó kereskedelmi ügyletek keretében kártya segítségével távollévők közötti vagy elektronikus fizetési műveletek" lehetőségére utalnak.

22 A Nizzai Megállapodás szerinti 38. osztályba tartozó szolgáltatásokat illetően az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 84. pontjában megállapította, hogy a távközlési szolgáltatás, a számítógép terminálok közötti összeköttetések útján történő szolgáltatás, táviratok küldésére és a táviratok továbbítására vonatkozó szolgáltatás, a távközlési ügyekben történő információszolgáltatás, az elektronikus levelezési szolgáltatás, az e-mail, az üzenetek és képek számítógépek segítségével történő továbbítására irányuló szolgáltatás, a műholdas átviteli szolgáltatás, az interneten, az intraneten és az extraneten történő információtovábbítási szolgáltatás, az interaktív informatikai információtovábbítási szolgáltatás, az informatikai adatbankból származó információk továbbítása, a hálózatba kötött informatikai rendszerek közötti nemzetközi adattovábbítási szolgáltatás és az online információtovábbítási szolgáltatás homogén, mivel e megjelölések közös funkciója az internet vagy más hírközlési hálózatok közvetítésével történő adattovábbítás. Ezt követően úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó megjelölések e szolgáltatások tulajdonságait írják le, tehát azt a körülményt, hogy az internethez vagy más hírközlési hálózatokhoz kártya segítségével hozzá lehet férni, és ott adattovábbítási műveleteket és egyéb online tranzakciókat – például távollevők közötti vásárlásokat – lehet teljesíteni egy mágneskártyának vagy egy chipkártyának köszönhetően.

23 Végül – miután a megtámadott ítélet 12. pontjában az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a vitatott határozatok kizárólag a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapulnak – az ítélet 93. pontjában úgy ítélte meg, hogy a fenti rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának alkalmazása nem tárgya az előtte folyamatban lévő jogvitának.

24 Összegezve, az Elsőfokú Bíróság egyrészt részben hatályon kívül helyezte a megtámadott határozatokat, amennyiben azok megtagadják a szóban forgó megjelölések közösségi védjegyként történő lajstromozását a következő árukra és szolgáltatásokra vonatkozóan:

– a Nizzai Megállapodás szerinti 9. osztályba tartozó fényképészeti, mozgóképi, jelző-, ellenőrző (felügyeleti) berendezések és felszerelések, hangok vagy képek rögzítésére, továbbítására, másolására szolgáló készülékek, hanglemezek, elektronikus

határidőnaplók, automata áruelosztóberendezések, videokazetták, bankjegykiadó automaták (ATM), jegyautomaták, bankszámlakimutatás-kiadó automaták, bankszámlakivonat-kiadó automaták, filmkamerák (mozgóképi berendezések), videokamerák, videokazetták, CD-ROM-ok, vonalkód leolvasók, kompakt lemezek (audio-video), CD-ROM (kompakt) lemezek, hamispénz-vizsgálóberendezések, hajlékony (floppy) lemezek, mágneses adathordozók, optikai adathordozók, videoképernyők, adatfeldolgozó készülékek, belső, fedélzeti távbeszélő készülék, interfészek (informatikai), olvasóegységek (informatikai), szoftverek (rögzített), monitorok (számítógépprogramok), számítógépek, számítógépperiféria, rögzített számítógépprogramok, operációs rendszerek számítógépekhez (rögzített), rádiótelefon készülékek, vevőkészülékek (audio-, video-), telefonkészülékek, televíziókészülékek, időregisztráló készülékek, távadók, transzmitterek (távközlés), processzorok (központi adatfeldolgozó egységek);

– a Nizzai Megállapodás szerinti 38. osztályba tartozó új hírügynökségek különösen a bankszektorban, rádióadás, telefon-összeköttetések, táviratok küldése, táviratok továbbítása, televíziós műsorok közvetítése, rádióadás, televíziós műsorszórás, távközlési berendezések kölcsönzése, üzenetküldő készülékek kölcsönzése, telefonok kölcsönzése, mobiltelefon, telefonszolgáltatások.

25 Másrészt az Elsőfokú Bíróság elutasította a keresetet, amennyiben az a szóban forgó megjelölések közösségi védjegyként történő lajstromozását érintette a következő árukra és szolgáltatásokra vonatkozóan:

– a Nizzai Megállapodás szerinti 9. osztályba tartozó memóriakártyák és intelligens mikrokártyák, mágneskártyák, személyazonosító memóriakártyák és intelligens mikrokártyák, fizetésre szolgáló memóriakártyák, intelligens mikrokártyák, hitelkártyák vagy betéti kártyák, televíziós készülékek előre fizető mechanizmusai;

– a Nizzai Megállapodás szerinti 36. osztályba tartozó hitelkártya-szolgáltatások és betéti kártya szolgáltatások;

– a Nizzai Megállapodás szerinti 36. osztályba tartozó alábbi szolgáltatások, amennyiben kártya használatát követelik meg vagy azt érintik: ingatlanügyletek, baleseti biztosítás, faktorálási szolgáltatások, bankügyletek, pénzügyek, monetáris ügyek, hitelirodák, követelésbehajtási ügynökségek, pénzügyi elemzések, biztosítások, tulajdon-fenntartásos részletvétel hitelezése, ingatlanok értékbecslése, értékbónok kibocsátása, előtakarékossági pénztár, kölcsönös támogatási alapok szolgáltatásai, tőkekihelyezés, tőkeberuházás, óvadék, kezesség, pénzváltás, csekkek hitelességének ellenőrzése, utazási csekkek kibocsátása, pénzügyi tanácsadás, biztosítási ügynöki tevékenység, lakásügynökségek, tőzsdeügynöki tevékenység, hitelezés, értékek letétbe helyezése, széfletét szolgáltatások, takarékpénztárak, pénzügyi értékbecslés (biztosítás, bankügyletek, ingatlan), vagyonkezelés, finanszírozási szolgáltatások, pénzügyi információk nyújtása (biztosítás, bankügyletek, ingatlan), tőkekihelyezési és tőkeberuházási szolgáltatások, pénzalapok elektronikus átutalása, vagyonkezelés, pénzügyi információk nyújtása, lakbérbehajtás, betegségbiztosítás, hajókárbiztosítás, zálogkölcsönzés, bankügyletek, pénzügyi szponzorálás, támogatás, kölcsön (finanszírozás), bankügyletek, életbiztosítások, értékszámlák kezelése, pénzügyi információk online nyújtása, pénzügyi információk interaktív nyújtása informatikai úton, a védjegybejelentésekben megjelölt valamennyi szolgáltatás esetében kizárva a térítés ellenében harmadik személyek által igénybevett, gyógyászati ellátással és gyógyászati technológiákkal kapcsolatos szolgáltatásokat;

– a Nizzai Megállapodás szerinti 38. osztályba tartozó alábbi szolgáltatások, amennyiben kártya használatát követelik meg vagy azt érintik: távközlés, új hírügynökségek különösen a bankszektorban, rádióadás, telefon-összeköttetések, televíziós műsorok közvetítése, rádióadás, televíziós műsorszórás, távközlési berendezések kölcsönzése, üzenetküldő készülékek bérlete, telefonok kölcsönzése, mobiltelefon, telefonszolgáltatások, információtovábbítás interneten, intraneten és extraneten, interaktív informatikai információtovábbítási szolgáltatások, informatikai adatbankból származó információk továbbítása, hálózatba kötött informatikai rendszerek közötti nemzetközi adattovábbítási szolgáltatások, online

információtovábbítás, a védjegybejelentésekben megjelölt valamennyi szolgáltatás esetében kizárva a térítés ellenében harmadik személyek által igénybevett, gyógyászati ellátással és gyógyászati technológiákkal kapcsolatos szolgáltatásokat.

A felek kérelmei

26 Fellebbezésében a CFCMCEE azt kéri a Bíróságtól, hogy részben helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, valamint kötelezze az OHIM-ot a költségek viselésére.

27 Az OHIM azt kéri a Bíróságtól, hogy a fellebbezést – mint elfogadhatatlant vagy legalábbis mint megalapozatlan – utasítsa el, valamint kötelezze a CFCMCEE-t a költségek viselésére.

A fellebbezésről

28 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 119. cikke értelmében, ha a fellebbezés teljes egészében vagy részben nyilvánvalóan elfogadhatatlan, illetve nyilvánvalóan megalapozatlan, azt a Bíróság – az előadó bíró jelentése alapján és a főtanácsnok meghallgatását követően – indokolt végzéssel bármikor, a szóbeli szakasz megnyitása nélkül elutasíthatja.

A felek érvei

29 A fellebbezés alátámasztására felhozott két jogalap közül az első keretében a CFCMCEE előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a 40/94 rendelet 73. cikkét, mivel helyben hagyta a szóban forgó megjelölések lajstromozását megtagadó határozatokat a következő áruk és szolgáltatások vonatkozásában:

– a Nizzai Megállapodás szerinti 9. osztályba tartozó személyazonosító memóriakártyák és intelligens mikrokártyák;

– a fenti Megállapodás szerinti 36. osztályba tartozó ingatlanügyletek, balesetbiztosítás, követelésbehajtási ügynökségek, pénzügyi elemzések, biztosítások, ingatlanok értékbecslése, értékbónok kibocsátása, előtakarékossági pénztár, pénzváltás, csekkek hitelességének ellenőrzése, utazási csekkek kibocsátása, pénzügyi tanácsadás, biztosítási ügynöki tevékenység, lakásügynökségek, tőzsdeügynöki tevékenység, értékek letétbe helyezése, szélfetét szolgáltatások, pénzügyi értékbecslés (biztosítás, bankügyletek, ingatlan), pénzügyi információk nyújtása (biztosítás, bankügyletek, ingatlan), vagyonkezelés, pénzügyi információk nyújtása, lakbérbehajtás, betegségbiztosítás, hajókárbiztosítás, életbiztosítás, pénzügyi információk online nyújtása, pénzügyi információk interaktív nyújtása informatikai úton;

– ugyanezen Megállapodás szerinti 38. osztályba tartozó számítógép terminálok közötti összeköttetések útján történő szolgáltatások, táviratok továbbítása, táviratok küldése, a távközlési ügyekben történő információszolgáltatás, elektronikus levelezés, e-mail, az üzenetek és képek számítógépek segítségével történő továbbítása, műholdas átvitel.

30 A CFCMCEE e tekintetben pontosítja, hogy az OHIM fellebbezési tanácsa a szóban forgó megjelölések megkülönböztető képességének az érintett áruk és szolgáltatások tekintetében történő átfogó vizsgálatára szorítkozott, anélkül hogy minden egyes érintett áru és szolgáltatás tekintetében indokolta volna a határozatát.

31 Márpedig – mivel ezek az áruk és szolgáltatások nem alkotnak egy homogén csoportot – a vitatott határozatok, valamint a megtámadott ítélet indokolása nyilvánvalóan elégtelen, amely a 40/94 rendelet 73. cikke megsértésének minősül.

32 A CFCMCEE szerint az áruk és szolgáltatások csak akkor homogének, ha a jellegük és a funkciójuk is megegyezik. Ha – mint a jelen esetben – ez a két együttes feltétel nem teljesül, akkor az átfogó indokolás kizárt.

33 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának a Nizzai Megállapodás szerinti 9. osztályába tartozó memóriakártyák és intelligens mikrokártyák, mágneskártyák, személyazonosító memóriakártyák és intelligens mikrokártyák, fizetésre szolgáló memóriakártyák, az intelligens mikrokártyák, hitelkártyák vagy betéti kártyák, televíziós készülékek előre fizető mechanizmusai vonatkozásában történő megsértésére vonatkozó második jogalappal a CFCMCEE fenntartja, hogy a Elsőfokú Bíróság a szóban forgó megjelölések leíró jellegéből azok megkülönböztető képességének hiányára következtetett. Ezáltal az Elsőfokú Bíróság nem megfelelően értelmezte a Bíróság C-304/06. P. sz., Eurohypo kontra OHIM ügyben 2008. május 8-án hozott ítéletének (EBHT 2008., I-3297. o.) 54. pontját, miszerint a fenti rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában felsorolt lajstromozást kizáró okok egymástól függetlenek, és önálló vizsgálatot igényelnek.

34 Az OHIM szerint, ha valamely áru- vagy szolgáltatáscsoportra ugyanaz a kizáró ok vonatkozik, az illetékes hatóságnak elegendő valamennyi érintett árura és szolgáltatásra vonatkozóan átfogó indokolást adnia. Az OHIM továbbá hangsúlyozza, hogy a CFCMCEE összekeveri az áru- és szolgáltatáscsoportok homogenitásának kérdését, valamint a lajstromozás iránti kérelem tárgyát képező védjegyek jelentésének (és

megkülönböztető képessége hiányának) kérdését, amennyiben azokat minden egyes kategória tekintetében vizsgálják. Márpedig kizárólag az első kérdés lehetne releváns a 40/94 rendelet 73. cikke első mondatának megsértésére alapított jogalap vizsgálata körében. A második kérdés csak a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalap vizsgálata körében lehetne releváns.

35 Ezen túlmenően az OHIM nyilvánvalóan megalapozatlannak ítéli meg a CFCMCEE által előadott azon érvet, miszerint az áruk és szolgáltatások csak akkor lehetnek homogének – ami a lajstromozás megtagadásának átfogó indokolásához szükséges feltételnek minősül –, ha a jellegük és a funkciójuk is megegyezik. A CFCMCEE ugyanis nem bizonyította, hogy a jellegre és a funkcióra vonatkozó kritériumoknak együttesen kellene teljesülniük. Az Elsőfokú Bíróság mindenesetre figyelembe vette az érintett áruk jellegét és funkcióit is.

36 Végül az OHIM előadja, hogy mindezeken túl a CFCMCEE fellebbezése elfogadhatatlan, mivel a tények Elsőfokú Bíróság általi értékelésében nem található tárgyi pontatlanság.

A Bíróság álláspontja

37 Amint a Bíróság már megállapította, egyrészt a kizáró okok vizsgálatának a védjegybejelentésben szereplő valamennyi árura és szolgáltatásra vonatkoznia kell, másrészt az illetékes hatóságnak a védjegybejelentést elutasító határozatát fő szabályként valamennyi említett áru vagy szolgáltatás vonatkozásában meg kell indokolnia (lásd analógia útján a C-239/05. sz. BVBA Management, Training en Consultancy ügyben 2007. február 15-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-1455. o.] 34. pontját).

38 Ez utóbbi követelmény tekintetében a Bíróság azonban pontosította, hogy az illetékes hatóságnak elegendő valamennyi érintett árura és szolgáltatásra vonatkozóan átfogó indokolást adnia, ha valamely áru- vagy szolgáltatáscsoportra ugyanaz a kizáró ok vonatkozik (lásd a fent hivatkozott BVBA Management, Training en Consultancy ügyben hozott ítélet 37. pontját).

39 Mindazonáltal az illetékes hatóság e lehetősége nem veszélyeztetheti azt a lényeges követelményt, hogy a nemzeti hatóságnak a közösségi jog által biztosított jogban való részesítést elutasító valamennyi határozata bírói felülvizsgálat tárgya lehessen, amely felülvizsgálatnak biztosítania kell az adott jog hatékony védelmét, és ebből adódóan az indokolás jogszerűségére kell irányulnia (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott BVBA Management, Training en Consultancy ügyben hozott ítélet 36. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

40 Jelen esetben a megtámadott ítélet 55. pontjából kiderül egyrészt, hogy az Elsőfokú Bíróság helyesen vonta le a fenti ítélkezési gyakorlatból azt a következtetést, hogy ezen lehetőség csak az egymással olyannyira közvetlen és szoros kapcsolatot mutató árukra és szolgáltatásokra terjed ki, amelyek kellőképpen homogén áru- vagy szolgáltatáscsoportot alkotnak. Másrészt helyesen állapította meg, hogy önmagában az a tény, hogy az érintett áruk és szolgáltatások a Nizzai Megállapodás szerinti ugyanazon osztályba tartoznak, nem elegendő e következtetés levonásához, mivel ezek az osztályok gyakran az áruk és a szolgáltatások olyan széles skáláját ölelik fel, amelyek nem szükségszerűen mutatnak egymással ilyen kellően közvetlen és konkrét kapcsolatot.

41 Miután a megtámadott ítélet 56. pontjában megállapította, hogy az indokolás hiánya közrendi jogalapnak minősül, az Elsőfokú Bíróság megvizsgálta ugyanezen ítélet 58–92. pontjában, hogy a fellebbezési tanács kellően megvizsgálta-e és indokolta-e a szóban forgó megjelölések megkülönböztető képességének hiányát azon áruk és szolgáltatások tekintetében, amelyek vonatkozásában a fenti megjelölések közösségi védjegyként történő lajstromozását elutasították.

42 E tekintetben a Nizzai Megállapodás szerinti 9. osztályba tartozó azon árukat illetően, amelyekre vonatkozóan a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kérték, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 59. pontjában kimondta, hogy hasonló, vagy

akár azonos tulajdonságaik és funkcióik miatt kellően homogén árucsoportot alkotnak ahhoz, hogy az az OHIM számára lehetővé tegye az átfogó indokolást.

43 Ugyanakkor a fenti megállapodás szerinti 36. osztályba tartozó azon szolgáltatásokat illetően, amelyekre vonatkozóan a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kérték, az Elsőfokú Bíróság ugyanezen ítélet 80. pontjában kimondta, hogy e szolgáltatások mindegyike rendelkezik közös jellemzővel, illetve közös tárggyal, ami kereskedelmi ügyletek teljesítése, beleértve – az adott esetben elektronikus úton – kártyával történő fizetést is, ily módon e szolgáltatásokat az átfogó indokolás céljából homogén szolgáltatáscsoportba tartozóknak lehet tekinteni.

44 Végül a fenti megállapodás szerinti 38. osztályba tartozó azon szolgáltatásokat illetően, amelyekre vonatkozóan a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kérték, az Elsőfokú Bíróság a fenti ítélet 84. pontjában kimondta, hogy e szolgáltatások az informatika és az internet területéhez közvetlenül kapcsolódó homogén szolgáltatáscsoportot alkotnak, és hogy a szolgáltatások közös tulajdonságát képezi, hogy az internethez vagy más hírközlési hálózatokhoz egy kártya segítségével hozzá lehet férni, és ott adattovábbítási műveleteket és egyéb online tranzakciókat – például távollevők közötti vásárlásokat és fizetéseket – lehet teljesíteni.

45 Ezért mint nyilvánvalóan megalapozatlant el kell utasítani a CFCMCEE-nek az első jogalap keretében fenntartott érvét, miszerint az Elsőfokú Bíróság megsértette a 40/94 rendelet 73. cikkét, mert nem indokolta kellően azon megállapítását, miszerint elégséges homogenitás áll fenn azon áruk és szolgáltatások vonatkozásában, amelyekre vonatkozóan a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kérték.

46 Mint nyilvánvalóan megalapozatlant el kell utasítani a CFCMCEE-nek az első jogalap keretében fenntartott azon állítását is, miszerint az Elsőfokú Bíróság téves kritériumokra alapította a fenti megállapítását. A megtámadott ítélet 55. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatból ugyanis egyáltalán nem következik, hogy az áruk és szolgáltatások homogenitásának meghatározására szolgáló releváns kritériumok együttesek, és hogy azok az áruk és szolgáltatások jellegére és funkcióira korlátozódnak. Ezért

– amint a megtámadott ítéletnek a jelen indítvány 41–43. pontjában hivatkozott részeiből következik – az Elsőfokú Bíróság a fenti áruk és szolgáltatások homogenitásának értékelése céljából helyesen vette figyelembe többek között a tulajdonságaikat, alapvető közös vonásaikat, valamint funkcióikat.

47 Amennyiben az első jogalap keretében a CFCMCEE az Elsőfokú Bíróság által ezen értékelés során tett megállapításokat vitatja, emlékeztetni kell arra, hogy az EK 225. cikknek és a Bíróság alapokmánya 58. cikke első bekezdésének megfelelően a fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat. Amennyiben nem tartalmaz ilyen jellegű kérdéseket, a fellebbezést – mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant – el kell utasítani. Kizárólag az Elsőfokú Bíróság hatásköre ugyanis a releváns tények megállapítása és értékelése, valamint a bizonyítékok értékelése. Ezeknek a tényeknek és bizonyítékoknak az értékelése tehát – amennyiben nincsen szó az elferdítésükről – nem olyan jogkérdés, amelynek vizsgálata a fellebbezési eljárás keretein belül a Bíróságra tartozna (lásd különösen a C-214/05. P. sz., Rossi kontra OHIM ügyben 2006. július 18-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-7057. o.] 26. pontját).

48 Márpedig – mivel a fenti megállapítással kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság elé terjesztett egyetlen tény vagy bizonyíték elferdítésére sem hivatkoztak – a CFCMCEE fenti érvét mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant el kell utasítani.

49 Ebből következik, hogy az első jogalapot mint részben nyilvánvalóan megalapozatlan és részben nyilvánvalóan elfogadhatatlant el kell utasítani.

50 A második jogalapot illetően meg kell jegyezni, hogy a fent hivatkozott, Eurohypo kontra OHIM ügyben hozott ítélet 54. pontjából következik, hogy bizonyos átfedés van a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában felsorolt, a védjegy lajstromozását feltétlen kizáró okok alkalmazási köre között, azonban az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésében felsorolt lajstromozást kizáró okok egymástól függetlenek, és önálló vizsgálatot igényelnek.

51 Márpedig az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 30–34. pontjában előbb megvizsgálta a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjában szereplő, a lajstromozást feltétlen kizáró ok fennálltát, emlékeztetve a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének értékelésére vonatkozó ítélkezési gyakorlat jogalapjára, valamint alapelveire. Ezt követően ugyanezen ítélet 35–51. pontjában a szóban forgó megjelöléseknek a releváns vásárlóközönség általi észlelését elemezte. Ezen elemzés végeztével az Elsőfokú Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a fellebbezési tanács joggal ítélhette meg úgy lényegében, hogy a fenti megjelölések összességükben nem szokatlanok vagy önkényesek, és az angol nyelvet beszélő releváns vásárlóközönség – mind részleteiben, mind összességükben – azonnal úgy érti a szóban forgó megjelöléseket, mint olyan kártyákat, amelyek lehetővé teszik térítés ellenében az internethez hasonló informatikai vagy elektronikus hírközlési hálózathoz való hozzáférést, vagy az ilyen hálózat közvetítésével végzett kereskedelmi ügyletek keretében teljesített elektronikus fizetést. Végül a megtámadott ítélet 58–62. pontjában az Elsőfokú Bíróság megvizsgálta a szóban forgó megjelölések megkülönböztető képességét a Nizzai Megállapodás szerinti 9. osztályba tartozó azon áruk tekintetében, amelyekre vonatkozóan a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kérték.

52 Amint az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 61. pontjában megállapította, a feltétlen kizáró okok közötti átfedés különösen magában foglalja, hogy az áruk vagy szolgáltatások tulajdonságait leíró szóvédjegy éppen ezért ugyanezen áruk vagy szolgáltatások tekintetében nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, az egyéb olyan indokok sérelme nélkül, amelyek igazolhatják ezen megkülönböztető képesség hiányát (lásd analógia útján a fent hivatkozott Eurohypo kontra OHIM ügyben hozott ítélet 54. és 69. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

53 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság helyesen mondta ki a megtámadott ítélet 60. pontjában, hogy a szóban forgó megjelölések leíró jelleggel rendelkeznek a Nizzai Megállapodás szerinti 9. osztályba tartozó érintett áruk tekintetében, ily módon nem rendelkeznek megkülönböztető képességgel.

54 Következésképpen a második jogalapot mint nyilvánvalóan megalapozatlant el kell utasítani.

55 A fentiekre tekintettel a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

56 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a CFCMCEE pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek a viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe-ot (CFCMCEE) kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások